

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia r.

**w sprawie zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia
jawnego**

Na podstawie art. 158 § 5 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. - Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) rodzaje urządzeń i środków technicznych służących do utrwalania dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego;
- 2) sposób sporządzania zapisów dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego;
- 3) sposób identyfikacji osób sporządzających zapis dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego;
- 4) sposób udostępniania oraz przechowywania zapisów dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) metadanych - rozumie się przez to zestaw logicznie powiązanych z zapisem usystematyzowanych informacji opisujących ten zapis, ułatwiających jego wyszukiwanie, kontrolę, zrozumienie i długotrwałe przechowanie oraz zarządzanie;
- 2) adnotacjach - rozumie się przez to dokument elektroniczny w rozumieniu przepisów o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne, powiązany z zapisem i zawierający informacje dotyczące przebiegu posiedzenia jawnego, w szczególności o rozpoczęciu wypowiedzi osób uczestniczących w posiedzeniu;
- 3) zapisie - rozumie się przez to realizowane w systemie teleinformatycznym:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2014 r. poz. 293, 379, 435, 567, 616, 945, 1091, 1161 i 1296.

- a) utrwalenie obrazu i dźwięku z wszystkich czynnych urządzeń utrwalających obraz i dźwięk,
- b) utrwalenie dźwięku z wszystkich czynnych urządzeń utrwalających dźwięk,
- c) utrwalenie dźwięku z wszystkich czynnych urządzeń utrwalających dźwięk, po dokonaniu zmiany tych fragmentów, w trakcie których żadna wypowiedź osoby uczestniczącej w czynności nie jest rejestrowana.

§ 3. 1. Utrwalenie zapisu następuje za pomocą urządzeń i środków technicznych wykorzystujących technikę cyfrową, pozwalających na utrwalenie tego zapisu na informatycznym nośniku danych.

2. Urządzenia, środki techniczne i informatyczne nośniki danych, o których mowa w ust. 1, zapewniają:

- 1) integralność zapisu;
- 2) kopiowanie zapisu pomiędzy urządzeniami, środkami technicznymi i informatycznymi nośnikami danych;
- 3) zabezpieczenie zapisu, w szczególności przed utratą lub nieuzasadnioną zmianą;
- 4) odtworzenie zapisu także przy użyciu urządzeń i środków technicznych korygujących lub wzmacniających utwalony dźwięk lub obraz;
- 5) udostępnienie zapisu na informatycznym nośniku danych;
- 6) możliwość bieżącej kontroli dokonywanego zapisu.

§ 4. 1. Metadanymi, będącymi niezbędnymi elementami struktury utrwalonego zapisu, są:

- 1) identyfikator - jednoznaczny znacznik zapisu, który umożliwia jego identyfikację;
- 2) twórca - podmiot odpowiedzialny za treść zapisu, określony w szczególności nazwą sądu, wydziału, sekcji, o ile występuje, oraz danymi identyfikującymi protokolanta sporządzającego zapis albo osobę upoważnioną do dokonania zmiany, z podaniem ich roli w procesie tworzenia lub akceptacji zapisu albo jego zmiany;
- 3) tytuł - nazwa nadana zapisowi, obejmująca także oznaczenie sprawy i sygnaturę akt;
- 4) data - data sporządzenia zapisu;
- 5) format - nazwa formatu albo formatów danych zastosowanych do zapisu;

6) dostęp - określenie komu, na jakich zasadach i w jakim zakresie można udostępnić zapis;

7) typ - określenie podstawowego typu zapisu (np. dźwięk, obraz ruchomy) na podstawie listy typów Dublin Core Metadata Initiative;

8) kwalifikacja - kategoria archiwalna, do której zalicza się akta sprawy, w której sporządzono zapis albo jego uprawnioną zmianę;

9) grupowanie - wskazanie przynależności zapisu do akt sprawy, określone w szczególności sygnaturą tych akt;

10) relacja - określenie bezpośredniego powiązania z innym zapisem lub adnotacjami oraz wskazanie rodzaju tego powiązania.

2. Dla każdego zapisu podaje się wszystkie metadane określone w ust. 1.

3. Zapis utrwalą się w sposób umożliwiający jego automatyczne wyodrębnienie oraz poszczególnych metadanych.

§ 5. Zapis sporządza się z uwzględnieniem przepisów dotyczących minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych oraz narodowego zasobu archiwalnego i archiwów.

§ 6. Przed przystąpieniem do utrwalania dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego protokolant identyfikuje się w systemie teleinformatycznym za pomocą podpisu elektronicznego. Nie dotyczy to sytuacji utrwalenia dźwięku albo obrazu i dźwięku poza siedzibą sądu.

§ 7. 1. Zapis obejmuje utrwalanie w systemie teleinformatycznym:

1) obrazu widoku ogólnego sali z pozycji przewodniczącego, ze szczególnym uwzględnieniem widoku wszystkich pozostałych osób uczestniczących w posiedzeniu jawnym oraz - jeżeli pozwalają na to względy techniczne - publiczności;

2) obrazu osoby wypowiadającej się z miejsca przeznaczonego dla świadka, obejmującego polem widzenia górną połowę ciała w sposób umożliwiający utrwalenie gestów oraz uzyskanie widoku twarzy;

3) dźwięku:

a) z podłączonych do systemu teleinformatycznego urządzeń transmitujących dźwięk z miejsc przeznaczonych dla powoda i pozwanego,

- b) z podłączonego do systemu teleinformatycznego urządzenia transmitującego dźwięk z miejsca przeznaczonego dla składu orzekającego,
- c) z podłączonego do systemu teleinformatycznego urządzenia transmitującego dźwięk z miejsca przeznaczonego dla świadka.

2. W przypadkach uzasadnionych liczbą osób uczestniczących w posiedzeniu dopuszcza się zwiększenie liczby urządzeń transmitujących dźwięk z miejsc, o których mowa w ust. 1 pkt 3 lit. a i c. Przepis ten stosuje się odpowiednio do składu orzekającego.

3. Jeżeli liczba osób uczestniczących w posiedzeniu jest inna niż liczba podłączonych do systemu teleinformatycznego urządzeń transmitujących dźwięk, przewodniczący ustala, którego urządzenia należy używać. Przepis ten stosuje się odpowiednio do składu orzekającego.

4. Jeżeli posiedzenie jawne odbywa się poza budynkiem sądu, zapis sporządza się za pomocą przenośnych urządzeń rejestrujących dźwięk albo obraz i dźwięk.

§ 8. Protokolant wprowadza do systemu teleinformatycznego lub sprawdza i w razie potrzeby uzupełnia dane w postaci elektronicznej dotyczące oznaczenia sądu, miejsca i daty posiedzenia, nazwisk sędziów, protokolanta, prokuratora, stron, interwenientów, jak również obecnych na posiedzeniu przedstawicieli ustawowych i pełnomocników, oznaczenia sprawy, wzmiankę co do jawności oraz metadane.

§ 9. 1. Protokolant pod kierunkiem przewodniczącego sporządza dla każdego zapisu adnotacje umożliwiające automatyczne znalezienie wskazanego fragmentu zapisu.

2. Adnotacjom sporządzonym dla danego zapisu przyporządkowuje się metadane, o których mowa w § 4 ust. 1.

§ 10. Po zakończeniu posiedzenia jawnego, którego przebieg utrwalono za pomocą urządzenia rejestrującego dźwięk albo obraz i dźwięk, protokolant podpisuje zapis bezpiecznym podpisem elektronicznym.

§ 11. Utrwalony zapis i jego metadane przechowuje się w systemie teleinformatycznym, zapewniając ich poufność i integralność oraz ochronę przed utratą lub zniszczeniem.

§ 12. 1. Dozwolone jest wyłącznie dokonywanie takich zmian zapisu, które są konieczne dla jego prawidłowego odtworzenia, przechowywania lub udostępniania, w szczególności za pomocą urządzeń korygujących lub wzmacniających utrwalony dźwięk lub obraz. Zmiany dokonuje się na zarządzenie przewodniczącego.

2. Zmiany dokonuje się na kolejnym egzemplarzu zapisu. Przewodniczący odnotowuje w aktach sprawy sporządzenie kolejnego egzemplarza zapisu.

3. Zmiana nie może wpływać na treść utrwalonych czynności procesowych dokonanych podczas posiedzenia jawnego.

4. Pracownik sądu podpisuje każdy egzemplarz zapisu bezpiecznym podpisem elektronicznym.

5. Do zapisów będących wynikiem zmiany zapisu przebiegu posiedzenia jawnego stosuje się przepisy § 4. Zapisom tym przyporządkowuje się adnotacje.

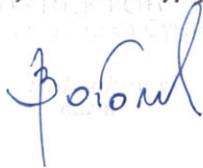
§ 13. 1. Zapis i jego adnotacje udostępnia się stronom, uczestnikom postępowania oraz innym podmiotom uprawnionym lub upoważnionym w budynku sądu. Zapis i jego adnotacje mogą być udostępnione także za pomocą konta w systemie teleinformatycznym.

2. Z akt sprawy wydaje się na informatycznym nośniku danych zapis dźwięku albo obrazu i dźwięku wraz z adnotacjami.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 27 marca 2015 r.²⁾

MINISTER SPRAWIEDLIWOŚCI

Za zgodność pod względem
pisanym i redakcyjnym

²⁾ Niniejsze rozporządzenie było poprzedzone rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 sierpnia 2014 r. w sprawie zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego (Dz. U. Nr 175, poz. 1046), które traci moc z dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, na podstawie art. 1 pkt 2 lit. e oraz art. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. poz. 1296).

UZASADNIENIE

Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego stanowi realizację upoważnienia ustawowego zawartego w art. 158 § 5 k.p.c. Upoważnienie to zostało zmienione ustawą z dnia 29 sierpnia 2014 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1296) w ten sposób, że w wytycznych uwzględniono również możliwość uzyskania z akt sprawy zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku. W dotychczasowym stanie prawnym było możliwe uzyskanie z akt sprawy jedynie zapisu samego dźwięku.

Projekt rozporządzenia określa: 1) rodzaje urządzeń i środków technicznych służących do utrwalania dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego; 2) sposób sporządzania zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego; 3) sposób identyfikacji osób sporządzających zapis dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego; 4) sposób udostępniania, posługiwania się oraz przechowywania zapisów dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego.

Utrwalenie zapisu przebiegu posiedzenia jawnego następuje za pomocą urządzeń i środków technicznych wykorzystujących technikę cyfrową, pozwalających na utrwalenie tego zapisu na informatycznym nośniku danych. Urządzenia, środki techniczne i informatyczne nośniki danych muszą zapewniać: 1) integralność zapisu; 2) kopiowanie zapisu pomiędzy urządzeniami, środkami technicznymi i informatycznymi nośnikami danych; 3) zabezpieczenie zapisu, w szczególności przed utratą lub nieuzasadnioną zmianą; 4) odtworzenie zapisu także przy użyciu urządzeń i środków technicznych korygujących lub wzmacniających utwalony dźwięk lub obraz; 5) udostępnienie zapisu na informatycznym nośniku danych; 6) możliwość bieżącej kontroli dokonywanego zapisu, w szczególności zapisu dźwięku.

Projekt rozporządzenia określa także sposób sporządzania zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego, opatrywania go podpisem elektronicznym oraz jego udostępniania i przechowywania. Przez zapis rozumie się realizowane w systemie teleinformatycznym: utrwalenie obrazu i dźwięku

z wszystkich czynnych urządzeń utrwalających obraz i dźwięk albo utrwalenie dźwięku z wszystkich czynnych urządzeń utrwalających dźwięk bez jakichkolwiek modyfikacji albo utrwalenie dźwięku z wszystkich czynnych urządzeń utrwalających dźwięk, po dokonaniu zmiany tych fragmentów, w trakcie których żadna wypowiedź osoby uczestniczącej w czynności nie jest rejestrowana.

Pojęcie „sposobu sporządzania” obejmuje, co do zasady, utrwalanie w systemie teleinformatycznym: po pierwsze, obrazu widoku ogólnego sali z pozycji przewodniczącego, ze szczególnym uwzględnieniem widoku wszystkich pozostałych osób uczestniczących w posiedzeniu jawnym oraz - jeśli pozwalają na to względy techniczne - publiczności; po drugie, obrazu osoby wypowiadającej się z miejsca przeznaczonego dla świadka, obejmującego polem widzenia górną połowę ciała w sposób umożliwiający utrwalenie gestów oraz uzyskanie widoku twarzy; po trzecie, dźwięku z podłączonych do systemu teleinformatycznego urządzeń transmitujących dźwięk z miejsc przeznaczonych dla powoda i pozwanego (czyli najczęściej będą to dwa urządzenia), z podłączonego do systemu teleinformatycznego urządzenia (czyli jednego) transmitującego dźwięk z miejsca przeznaczonego dla składu orzekającego oraz z podłączonego do systemu teleinformatycznego urządzenia (czyli jednego) transmitującego dźwięk z miejsca przeznaczonego dla świadka.

W przypadkach uzasadnionych liczbą osób uczestniczących w postępowaniu dopuszcza się zwiększenie ilości urządzeń transmitujących dźwięk z wymienionych miejsc. Przepis ten znajdzie odpowiednie zastosowanie do składu orzekającego. Natomiast gdy liczba osób uczestniczących w postępowaniu (np. stron, ich pełnomocników, przedstawicieli ustawowych, świadków, biegłych, interwenientów, prokuratorów, przedstawicieli organizacji społecznych) jest mniejsza niż liczba podłączonych do systemu teleinformatycznego mikrofonów, przewodniczący ustala, którego mikrofonu należy używać (ponieważ niektóre mikrofony mogą zostać celowo wyłączone). Przepis ten stosuje się odpowiednio do składu orzekającego.

Powołane przepisy dają zatem możliwość użycia większej lub mniejszej ilości urządzeń i środków technicznych służących do sporządzenia zapisu z przebiegu posiedzenia jawnego.

Protokolant ma obowiązek dołączenia metadanych do zapisu. Definicja metadanych jest wzorowana na tej, która znajduje się w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 października 2006 r. w sprawie niezbędnych elementów struktury dokumentów elektronicznych (Dz. U. Nr 206, poz.

1517), wydanego na podstawie art. 5 ust. 2a ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach (t.j. Dz. U. z 2011 r. Nr 123, poz. 698, z późn. zm.). Metadane to zestaw logicznie powiązanych z zapisem dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego, usystematyzowanych informacji opisujących ten zapis, ułatwiających jego wyszukiwanie, kontrolę, zrozumienie i długotrwałe przechowanie oraz zarządzanie. Obowiązek dołączania metadanych do dokumentów elektronicznych stanowiących materiały archiwalne przewiduje § 3 tego rozporządzenia.

Natomiast zgodnie z § 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 5 marca 2004 r. w sprawie przechowywania akt spraw sądowych oraz ich przekazywania do archiwów państwowych lub do zniszczenia (Dz. U. z 2014 r. poz. 991), akta kategorii A po upływie okresu przechowywania w sądzie przekazuje się do właściwego archiwum państwowego. Metadane muszą być zatem dodawane do zapisów dźwięku albo obrazu i dźwięku już na etapie ich sporządzania, a nie dopiero przed przekazaniem zapisów do archiwum państwowego.

Zestaw metadanych określonych w § 2 cytowanego rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie niezbędnych elementów struktury dokumentów elektronicznych nie jest adekwatny do specyfiki pism procesowych, sądowych i innych właściwych dla wymiaru sprawiedliwości. Niniejszy projekt rozporządzenia nie zmienia zestawu metadanych, wymaganego przez archiwa państwowe, ale rozszerza go o takie metadane, które odpowiadają specyfice szeroko rozumianych dokumentów w postaci elektronicznej, mogących znaleźć się w aktach sądowych. Metadanymi wymaganymi przez archiwa państwowe są:

- 1) identyfikator - jednoznaczny w danym zbiorze dokumentów znacznik dokumentu, który umożliwia jego identyfikację;
- 2) twórca - podmiot odpowiedzialny za treść dokumentu, z podaniem jego roli w procesie tworzenia lub akceptacji dokumentu;
- 3) tytuł - nazwa nadana dokumentowi;
- 4) data - data zdarzenia związanego z tworzeniem dokumentu;
- 5) format - nazwa formatu danych zastosowanego przy tworzeniu dokumentu;
- 6) dostęp - określenie komu, na jakich zasadach i w jakim zakresie można udostępnić dokument;
- 7) typ - określenie podstawowego typu dokumentu (np. tekst, dźwięk, obraz, obraz ruchomy, kolekcja) w oparciu o listę typów Dublin Core Metadata Initiative i jego

ewentualne dookreślenie (np. prezentacja, faktura, ustawa, notatka, rozporządzenie, pismo).

W projekcie rozporządzenia występują te metadane, ale zdecydowano się na niewielkie korekty ich definicji. Przykładowo, zamiast pojęcia „dokument”, kojarzącego się na gruncie procedury cywilnej ze środkiem dowodowym, używa się pojęcia „zapis”; jako metadane „twórcy” służą dane identyfikujące sąd, wydział, sekcję oraz protokolanta sporządzającego zapis z przebiegu posiedzenia jawnego albo osobę upoważnioną do dokonania zmiany, z podaniem ich roli w procesie tworzenia lub akceptacji zapisu albo jego zmiany. Metadaną jest także kwalifikacja, czyli kategoria archiwalna, do jakiej należą akta sprawy, w której sporządzono zapis albo jego uprawnioną zmianę. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie niezbędnych elementów struktury dokumentów elektronicznych stanowi, że kwalifikacja jest metadaną opcjonalnie dodawaną do dokumentu elektronicznego. Z uwagi jednak na to, iż zapis dźwięku albo obrazu i dźwięku (w postaci cyfrowej) z przebiegu posiedzenia jawnego jest częścią akt prowadzonych w postaci tradycyjnej (na papierze) zdecydowano, iż kwalifikacja powinna być metadaną obligatoryjnie oznaczającą zapis. Podobne względy zadecydowały o obowiązkowym charakterze metadanych obejmujących grupowanie i relację. W rzeczywistości jednak zestaw metadanych wymagany przez archiwa państwowe nie ulega zmianie.

Dla każdego zapisu podaje się wszystkie metadane określone w projekcie rozporządzenia. Wprowadza się również wymóg utrwalenia zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego w sposób umożliwiający automatyczne wyodrębnienie zapisu oraz poszczególnych metadanych.

Dołączenie do zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego innych metadanych niż określone w § 4 ust. 1 nie może wpływać na zmianę wartości niezbędnych metadanych ani utrudniać ich automatycznego wyodrębniania. Wymóg ten jest odpowiednikiem § 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji w sprawie niezbędnych elementów struktury dokumentów elektronicznych. Konieczne jest oznaczanie samych zapisów metadanymi, umożliwiającymi m. in. wyszukiwanie konkretnego zapisu w systemie teleinformatycznym, pełniącym funkcję przechowalni zapisów i „platformy” udostępniającej zapisy innym sądom, stronom czy uczestnikom postępowania .

Zapis będzie opatrywany bezpiecznym podpisem elektronicznym. Zgodnie z definicją tego rodzaju podpisu, zawartą w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 18 września 2001 r. (Dz. U. z 2013 r. poz. 262), bezpieczny podpis elektroniczny to podpis elektroniczny (a zatem dane w postaci elektronicznej, które wraz z innymi danymi, do których zostały dołączone lub z którymi są logicznie powiązane, służą do identyfikacji osoby składającej podpis elektroniczny - art. 3 pkt 1 tej ustawy), który: a) jest przyporządkowany wyłącznie do osoby składającej ten podpis, b) jest sporządzany za pomocą podlegających wyłącznej kontroli osoby składającej podpis elektroniczny bezpiecznych urządzeń służących do składania podpisu elektronicznego i danych służących do składania podpisu elektronicznego, c) jest powiązany z danymi, do których został dołączony, w taki sposób, że jakakolwiek późniejsza zmiana tych danych jest rozpoznawalna. Bezpečny podpis elektroniczny nie jest zatem gwarantem tego, że zmiana (uprawniona bądź nieuprawniona) opatrzonych nim danych elektronicznych nie zostanie dokonana, tylko tego, że dokonana zmiana zostanie rozpoznana, zauważona i to w zwykłym toku postępowania z zapisem dźwięku lub obrazu czy metadanymi, bez konieczności korzystania ze specjalnych urządzeń czy środków technicznych służących do badania autentyczności danych w postaci elektronicznej.

Projekt rozporządzenia nie nakłada obowiązku weryfikacji bezpiecznego podpisu elektronicznego za pomocą ważnego kwalifikowanego certyfikatu, ale zgodnie z ogólnymi zasadami wykładni aktów normatywnych będzie to dozwolone.

Zgodnie z § 5 projektu rozporządzenia, zapis przebiegu posiedzenia jawnego za pomocą urządzeń utrwalających dźwięk albo obraz i dźwięk sporządza się z zachowaniem minimalnych wymagań dla systemów teleinformatycznych używanych do realizacji zadań publicznych, określonych w przepisach odrębnych. Chodzi tu przede wszystkim o przepisy ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114).

Zgodnie z § 6 projektowanego rozporządzenia, przed przystąpieniem do utrwalania dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego protokolant musi zidentyfikować się w systemie teleinformatycznym za pomocą podpisu elektronicznego. Protokolant wprowadza także do systemu teleinformatycznego lub sprawdza i w razie potrzeby uzupełnia dane w postaci elektronicznej dotyczące oznaczenia sądu, miejsca i daty posiedzenia, nazwisk sędziów, protokolanta, prokuratora, stron, interwenientów, jak również obecnych na

posiedzeniu przedstawicieli ustawowych i pełnomocników, oznaczenia sprawy, wzmiankę co do jawności oraz metadane.

Dla każdego zapisu sporządza się adnotacje. Adnotacje to dokument elektroniczny powiązany z zapisem i zawierający informacje dotyczące przebiegu posiedzenia jawnego, w szczególności o rozpoczęciu wypowiedzi osób uczestniczących w posiedzeniu. Adnotacje sporządzane są przez protokolanta pod kierunkiem przewodniczącego. Przesądono zatem, że strony i inne osoby uczestniczące w postępowaniu nie są uprawnione do składania wniosków o dokonanie adnotacji.

Adnotacje są tak powiązane z zapisem, że umożliwiają automatyczne znalezienie fragmentu zapisu. Z uwagi na to, że stanowią one odrębny od zapisu dokument elektroniczny, projekt nakazuje przyporządkować im taki sam zestaw metadanych, jaki jest przewidziany dla zapisu.

Projektuje się również możliwość sporządzania w uzasadnionych przypadkach kolejnych egzemplarzy zapisów, nie przesądzając, czy mają one być sporządzane na informatycznym nośniku danych, czy w systemie teleinformatycznym. Rozwiązanie takie podyktowane jest jedynie względami technicznymi (zwłaszcza bezpieczeństwa), nie zaś procesowymi. Kodeks postępowania cywilnego zawiera wprowadzie przepisy dotyczące odtworzenia akt, ale tylko takich, które zaginęły albo uległy zniszczeniu. Wprowadzenie jednak do „papierowych” akt sprawy dokumentu w postaci elektronicznej, czyli zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego, wymaga innego podejścia do przechowywania tej części akt ze względów technicznych, a nie procesowych.

Projekt rozporządzenia stanowi, że utrwalony zapis i jego metadane przechowuje się w systemie teleinformatycznym zapewniając poufność i integralność przechowywanych danych oraz ich ochronę przed utratą lub zniszczeniem. Przepis ten jest odpowiednikiem § 4 ust. 1 *in principio* rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 30 października 2006 r. w sprawie szczegółowego sposobu postępowania z dokumentami elektronicznymi (Dz. U. Nr 206, poz. 1518), wydanego na podstawie art. 5 ust. 2b cytowanej ustawy o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach. Stanowi on, iż wraz z dokumentami ewidencjonowanymi przechowuje się ich metadane, o których mowa w przepisach wydanych na podstawie art. 5 ust. 2a ustawy z dnia 14 lipca 1983 r. o narodowym zasobie archiwalnym i archiwach.

Przepis § 12 projektowanego rozporządzenia dotyczy dokonywania zmiany zapisu dla celów procesowych. Należy bowiem wziąć pod uwagę możliwość wystąpienia takiej sytuacji, w której przykładowo, zapis dźwięku nie będzie słyszalny z uwagi na zaszumienie, nierozpoznawalne podczas dokonywania zapisu, a zauważone dopiero przy jego odtwarzaniu. Ponadto, z uwagi na nieprawidłowe działanie urządzeń utrwalających dźwięk lub obraz, zapis przebiegu posiedzenia jawnego może zostać nieprawidłowo utrwalony, przy czym fakt ten może zostać dostrzeżony już po zakończeniu przebiegu posiedzenia.

Dozwolone jest wyłącznie dokonywanie takich zmian zapisu, które są konieczne dla jego prawidłowego odtworzenia, przechowywania lub udostępniania, w szczególności za pomocą urządzeń korygujących lub wzmacniających utrwalony dźwięk lub obraz. W każdym przypadku zmiany dokonuje się na kolejnym egzemplarzu zapisu, co przewodniczący odnotowuje w aktach sprawy. Każdy egzemplarz zapisu pracownik sądu opatruje bezpiecznym podpisem elektronicznym. Do każdego egzemplarza zapisu dołącza się metadane określone w § 4 niniejszego projektu rozporządzenia oraz przyporządkowuje się adnotacje. Zmiana nie może wpływać na treść utrwalonych czynności procesowych dokonanych podczas posiedzenia jawnego.

Paragraf 13 projektowanego rozporządzenia dotyczy udostępniania zapisu. Zapis udostępnia się stronom i uczestnikom postępowania w budynku sądu, a z akt sprawy wydaje się na informatycznym nośniku danych zapis dźwięku albo obrazu i dźwięku wraz z adnotacjami.

Materia objęta projektowanym rozporządzeniem nie stanowi przedmiotu regulacji prawa Unii Europejskiej.

Projekt rozporządzenia nie zawiera przepisów technicznych i w związku z tym nie wymaga notyfikacji, zgodnie z trybem przewidzianym w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039, z późn. zm.).

Projekt rozporządzenia został zamieszczony na stronie internetowej Biuletynu Informacji Publicznej Ministerstwa Sprawiedliwości, zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingowej w procesie stanowienia prawa (Dz. U. Nr 169, poz. 1414, z późn. zm.), oraz w Biuletynie Informacji Publicznej Rządowego Centrum

Legislacji.

Żaden podmiot nie zgłosił, w trybie wyżej wymienionej ustawy, zainteresowania udziałem w pracach nad przedmiotowym projektem.

<p>Nazwa projektu Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego</p> <p>Ministerstwo wiodące i ministerstwa współpracujące Ministerstwo Sprawiedliwości</p> <p>Osoba odpowiedzialna za projekt w randze Ministra, Sekretarza Stanu lub Podsekretarza Stanu</p> <p>Pan Michał Królikowski, Podsekretarz Stanu</p> <p>Kontakt do opiekuna merytorycznego projektu</p>	<p>Data sporządzenia 02.08.2014 r.</p> <p>Źródło: Ustawa z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego.</p> <p>Nr w wykazie prac</p>
--	---

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Jaki problem jest rozwiązywany?

Projekt rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku z przebiegu posiedzenia jawnego stanowi wykonanie upoważnienia zawartego w art. 158 § 5 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2014 r. poz. 101, z późn. zm.), dalej: „k.p.c.”, w brzmieniu nadanym przez ustawę z dnia 29 sierpnia 2014 r.o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. poz.). Zgodnie z aktualną treścią tego przepisu, Minister Sprawiedliwości określi, w drodze rozporządzenia rodzaje urządzeń i środków technicznych służących do utrwalania dźwięku albo obrazu i dźwięku, sposób sporządzania zapisów dźwięku albo obrazu i dźwięku oraz sposób identyfikacji osób je sporządzających, jak również sposób udostępniania oraz przechowywania takich zapisów, mając na uwadze, między innymi, konieczność zapewnienia możliwości zapoznania się z zapisem dźwięku albo obrazu i dźwięku oraz uzyskania z akt sprawy zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku.

2. Rekomendowane rozwiązanie, w tym planowane narzędzia interwencji, i oczekiwany efekt

Projektowane przepisy zmierzają do utrzymania dotychczasowych regulacji zawartych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 sierpnia 2011 r. w sprawie zapisu dźwięku albo obrazu i dźwięku (Dz. U. Nr 175, poz. 1046). Proponuje się jedynie zmianę przepisu dotyczącego udostępniania zapisu na informatycznym nośniku danych (§ 13 ust. 2 aktualnie obowiązującego rozporządzenia) w taki sposób, aby odnosił się on także do udostępniania zapisu obrazu i dźwięku.

3. Jak problem został rozwiązany w innych krajach, w szczególności krajach członkowskich OECD/UE?

W zagranicznych systemach prawnych funkcjonują różne regulacje dotyczące sposobu sporządzania protokołu z przebiegu posiedzenia i z tego względu zagraniczne rozwiązania nie mogą być uznane za adekwatne.

4. Podmioty, na które oddziałuje projekt

Grupa	Wielkość	Źródło danych	Oddziaływanie
Sędziowie i referendarze sądowi	ponad 10 000	MS	Realizacja obowiązku
Strony i uczestnicy postępowań sądowych	Brak możliwości określenia liczby tych podmiotów		Realizacja uprawnienia

5. Informacje na temat zakresu, czasu trwania i podsumowanie wyników konsultacji

Projekt zostanie przedstawiony do zaopiniowania Krajowej Radzie Sądownictwa, Prokuratorowi Generalnemu, Krajowej Radzie Prokuratury, Krajowej Radzie Radców Prawnych, Naczelnej Radzie Adwokackiej, Krajowej Radzie Komorniczej, Stowarzyszeniu Sędziów Polskich „Iustitia”, Stowarzyszeniu Sędziów „Themis”, Ogólnopolskiemu Stowarzyszeniu Referendarzy Sądowych, Stowarzyszeniu Sędziów Sądów Rodzinnych, sądom powszechnym, Polskiej Konfederacji Pracodawców Prywatnych Lewiatan, Business Center Club Polska oraz Konfederacji Przedsiębiorstw Finansowych.

6. Wpływ na sektor finansów publicznych

(ceny stałe z r.)	Skutki w okresie 10 lat od wejścia w życie zmian [mln zł]											
	0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	Łącznie (0-10)
Dochody ogółem												
budżet państwa												
JST												

pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Wydatki ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												
Saldo ogółem												
budżet państwa												
JST												
pozostałe jednostki (oddzielnie)												

Źródła finansowania

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Wejście w życie przedmiotowego rozporządzenia nie spowoduje dodatkowych skutków finansowych dla budżetu państwa w części 15 „Sądy Powszechnie”.

Wpływ na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

Skutki

Czas w latach od wejścia w życie zmian	0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z r.)	duże przedsiębiorstwa						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe						
	(dodaj/usuń)						
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa						
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw						
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe						
	(dodaj/usuń)						
Niemierzalne	(dodaj/usuń)						
	(dodaj/usuń)						

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń

Projekt nie będzie oddziaływał na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe.

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

nie dotyczy

Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).

tak
 nie
 nie dotyczy

zmniejszenie liczby dokumentów
 zmniejszenie liczby procedur
 skrócenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

zwiększenie liczby dokumentów
 zwiększenie liczby procedur
 wydłużenie czasu na załatwienie sprawy
 inne:

Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☒ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
--	---

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Projektowane rozporządzenie nie będzie miało wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

☐ środowisko naturalne ☐ sytuacja i rozwój regionalny ☐ inne:	☐ demografia ☐ mienie państwowe	☒ informatyzacja ☐ zdrowie
--	--	--

Omówienie wpływu

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)